

WWW.ZITASWOONGROUP.BE

zita swoon group

wait for me

ZITA SWOON GROUP WAIT FOR ME

Op uitnodiging van Ibrahim Diallo en Dora Mols van het Antwerpse Zuiderpershuis reisde Stef Kamil Carlens in 2010 een paar keer op en af naar het West-Afrikaanse Burkina Faso, zonder en met zijn muzikanten. 'Afrika boeide me al langer maar was tot mijn reis –buiten een verzameling CD's- steeds een onbekend continent gebleven', vertelt Carlens.

Via Ibrahim Diallo, die hem introduceerde in Burkina, ontmoette hij de balafonist Mamadou Diabaté

Kibié en de zangeres Awa Démé. Beiden zijn griots, gangmakers van de traditionele West-Afrikaanse vertelkunst op muziek. Stef Kamil Carlens luisterde naar de verhalen van de griots, observeerde en kneedde. Tijdens die ontmoeting werd de basis gelegd voor *Wait For Me*, een duet tussen twee tradities, veel improvisatie en kijken wat de dag brengt. *Wait for me*, een ontmoeting tussen de West-Afrikaanse griotkunst en de Europese bluesachtergrond van Carlens.

Stef Kamil Carlens: 'Mamadou en ik zijn begonnen met spelen, hij op de balafon (houten West-Afrikaans slaginstrument) en ik op de gitaar. De beperkingen van de balafon –de toonladder begint op fa- waren een meerwaarde omdat je meteen een aantal zaken kon uitsluiten. Daarna ging het allemaal heel snel, richting samen zoeken, schrijven en eerste opnames.' Wat volgt is een overwegend akoestisch samenspel tussen westerse en Afrikaanse instrumenten, de traditionele teksten van de griots en de westerse antwoorden van Carlens.

'Mamadou en Awa leven in de stad maar zijn dorpelingen gebleven, kunnen niet schrijven en lezen. Hun songs komen overwegend uit de wereld van de griots en zijn gestoeld op een volkswijsheid of filosofie die wordt doorgegeven van moeder op dochter of van vader op zoon.' De teksten bevatten niet de grote analyses over de wereld, wel zoals Carlens het noemt 'volksondersteunende' thema's. De onderwerpen zijn divers en vooral des mensen: eerlijkheid, liegen, bedriegen, volksverlakerij in het klein. 'Maar soms gaat het ook heel specifiek over hedendaagse thema's zo-

als ecologie. De houtkap in Burkina is massaal, waardoor het hele ecosysteem dreigt overhoop gehaald te worden. Er is een nummer dat een lans breekt om minder bossen te verbranden en minder bomen te kappen.'

'De modernisering in Burkina Faso gaat traag. Er is een dictatuur van 23 jaar, er is het kurkdrome subsahara-klimaat, er is de multinationalisering van de katoenindustrie die kleine boeren kapot maakt. Mali en Burkina zijn de grootste katoenproducenten van Afrika, maar hun productie leunt op gemanipuleerde gewassen, die zelf geen zaden voortbrengen. Boeren moeten elk jaar opnieuw die gepatenteerde zaden van grote multinationals kopen en betalen daar veel geld voor. En dan hebben we het nog niet over de monocultuur en de waterafname die nodig is.'

Gevolg: honger overschaduwde groei, zegt Carlens. 'We hebben avonden gepraat. Men-

sen praten er wel degelijk over liberalisering, in de zin van het opentrekken van de samenleving. Men vindt ook dat de dictatuur moet gaan, of dat vrouwen meer rechten moeten krijgen, dat het onderwijs moet beteren. Maar tegelijk staan mensen op met de vraag hoe en wat ze 's avonds zullen eten. "Un homme qui a faim, n'est pas libre", dat zinnetje heb ik zoveel gehoord.'

Carlens reisde met het idee om het Burkinese levensritme te volgen, 'niet om een totaalbeeld van het land te krijgen. Ik heb vele avonden doorgebracht met mijn fantastische gids Ibrahim (Diallo, t.d.) en naar zijn boeiende levensverhaal en dat van anderen geluisterd.' Hij leerde een kleine groep mensen kennen. Boeiende mensen die hem vertelden over culturele tradities en omgangscodes. 'Heel fascinerend vind ik het belang van de sociale codes in Burkina Faso, de omgangswetten die de Burkinesezen hanteren zeker naar 'les étrangers' waarvoor ze alles laten

vallen. Als vreemdeling in Burkina wordt alles voor je gedaan. Je bent een prins, ongeacht wie je bent of waar je vandaan komt. Ik denk niet dat wij ooit zulke codes in onze cultuur en genen hebben gehad. Daar kunnen wij een puntje aan zuigen.'

Om de eenheid te bewaren in de culturele en etnische verscheidenheid -Burkina Faso telt ongeveer 60 verschillende etnieën- heeft de samenleving veiligheidskleppen ingebouwd: de *parenté de plaisanterie* of plaagrelatie. 'Dat is ongelooflijk intrigerend, en je voelt dat ook aan de samenleving die over het algemeen heel vreedzaam is', aldus Carlens. 'De Senufo en de Peul bijvoorbeeld hebben zo'n eeuwenoud pact gesloten, dat uitsluit dat ze ooit disputeren zullen hebben. Beide groepen mogen elkaar bespotten en uitschelden maar dat kan en mag nooit escaleren tot ruzie. Al zijn er ook heel veel codes die voor mij onbekend terrein en wreder zijn. Zo is stelen een doodzonde. Als je wordt betrapt, ga je eraan.

Men vertelde me dat op zo'n moment iedereen naar buiten om die persoon ter plekke te doden, dus de enige toevlucht waar dieven veilig zijn, is het politiekantoor. Keerzijde van die harde aanpak is dat stelen op kleine schaal nauwelijks voorkomt.'

Burkina Faso is een gelovig land, waarvan de grootste groepen aanhangers zijn van traditionele geloofspraktijken zoals het animisme en van de islam. Twaalf procent zou christen zijn.

'Ik ben er wat van weggebleven. Ik ben niet gelovig en een persoon die wars is van religie, wordt niet geapprecieerd. Toch hebben we nummers met een sterke link naar religie, zoals *Allah Nomandi*, dat gaat over de ondoorgrondelijkheid van God. Het is een prachtig nummer dat Awa, zelf een heel gelovige moslima, alleen zingt.'

Uit het interview van Stef Kamil Carlens door Tine Danckaers MO magazine*

Awa Démé, Madame Koita: 'Allah is altijd in mijn nabijheid', vertelt de vrouwelijke griot Awa Démé, die met Stef Kamil Carlens in duet gaat. Zelf vult ze God in als een hogere macht die haar gidst. Dat is niet altijd en voor iedereen een evidente keuze, beseft ze. 'In *Allah Nomandi* vertel ik hoe moeilijk het kan zijn om te geloven in God. God omhelst het leven van iedereen: van de lijdenden én van de gelukkigen. Er zijn mensen die voorbestemd zijn voor het noodlot, ze verliezen al wat en iedereen die ze liefhebben. En er zijn mensen die voorbestemd zijn voor het geluk, die nog nooit een probleem zijn tegengekomen. Wat ze willen, krijgen ze.' Juist die enorme verschillen in geluksbedeling en de vraag naar het waarom van die ongelijkheid, maakt de uitdaging om in God te geloven groter, legt Démé uit.

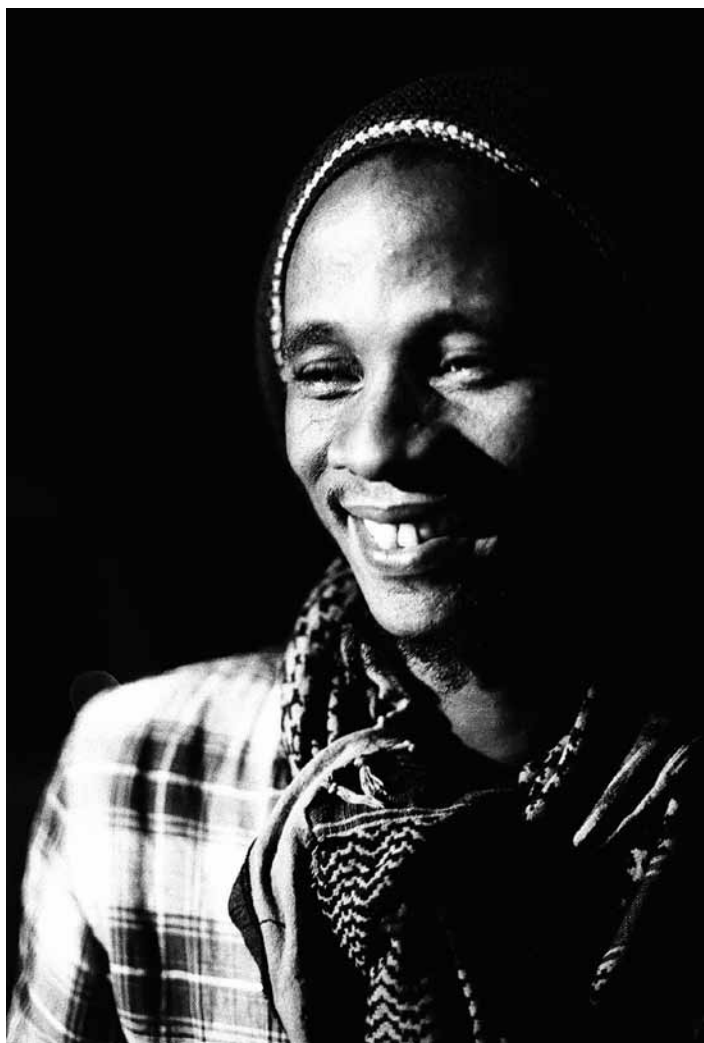
Voor Awa Démé mee in *Wait For Me* stapte, stond ze met haar voeten vast in de aarde van Burkina Faso en Mali, culturele tweelinglanden. Ze werd geboren en groeide op in de traditie van het West-Afrikaanse griottisme en leerde nooit een andere taal dan die van het mondelinge woord. Zoals veel jonge Burkinenzen kwam echter ook bij haar de gedachte op om ooit te vertrekken uit de uitzichtloosheid van haar opgedroogde, hongerlijdende land. 'Het volk is moe, van te werken, van elke dag opnieuw dat gevecht aan te gaan om eten op tafel te krijgen. Dan is de keuze snel: vertrekken, elders op zoek gaan naar beter, eten en drinken. Alleen, niet iedereen kan die keuze maken. Daar gaat *Wait For Me* ook over.' Ze bezingt het exodusverlangen in het prachtig duet *A Ni Baara*, waarin Carlens tegelijk de harde realiteit van de arbeidsmigratie beschrijft. Een realiteit die ook in Burkina Faso bestaat: veel Burkinenzen gaan noodgedwongen voor een hongerloon in de cacao- en bananenindustrie in Ivoorkust werken om hun familie letterlijk te voeden.

'Ik heb zelf een nieuwe opening gevonden met dit project. Deze dialoog met het buitenland gooit mijn wereld open.' Die dialoog werkt langs twee kanten, vertelt Démé. Ze geeft en ze leert. Ze leert nieuwe codes en nieuwe talen, zowel vormelijk als inhoudelijk, waarmee ze haar kennis en haar persoon wil verrijken. Tegelijk voegt ze het immense culturele erfgoed dat ze in zich draagt toe aan de bagage van Europese muzikanten.

'Een griot is een levende bibliotheek', zegt Démé. Ze noemt zichzelf een vat vol verhalen, over het verleden, het heden en de toekomst. 'Het is mijn taak als griot om die verhalen over te brengen. Dat ik die verhalen van de West-Afrikaanse Mandingo-cultuur nu ook kan delen, over de grenzen heen, dat Stef hier iets mee doet, vind ik prachtig. *Wait For Me* is een heel open project geworden, met muzikanten die elkaar enorm respecteren. We staan allemaal achter het resultaat en dat voel je.'

Een interview door Tine Danckaers

Ibrahim Diallo: ‘Toen ik in Antwerpen een optreden zag van Zita Swoon, werd het meteen duidelijk dat ik een project met Stef Kamil Carlens wou doen’, vertelt Ibrahim Diallo, artistiek medewerker van het Wereldculturencentrum Zuiderpershuis in Burkina Faso. ‘Stef heeft een ongelooflijk talent om emoties over te brengen, om verbintenissen aan te gaan met andere culturen en tradities, om verbanden te leggen. Hij is iemand die muziek zuivert en terugbrengt naar de ware essentie. Tegelijk vond ik het ook een meerwaarde dat zijn groep -een nest van Vlamingen, Cubanen, Afrikanen, mestiezen- een “truc bariolé” is.’

De samenwerking is een eerbetoon geworden van muzikanten uit twee culturele tradities. ‘In *Wait For Me* neemt elke muzikant een evenredige plaats in op een open, horizontale lijn. Je voelt dat Stef er is, je voelt dat de balafonist er is, de bassist, de griot. De hele batterij werkt door die waardering en samenhang.’

De teksten en de dialogen beslaan de moraal en de problemen van de Burkinese samenleving. Diallo nam Carlens mee naar zijn land en gaf hem een inleiding in het hedendaagse Burkina Faso, niet alleen op cultureel maar ook op politiek en sociaal vlak.

Diallo, al zeventien jaar verbonden aan het Zuiderpershuis, richtte in de Burkinese stad Fada

N’Gourma cultuurcentrum Le Grenier Culturel op. Het is een anker- en ontmoetingspunt geworden tussen West-Afrika en Antwerpen.

‘Ik droom ervan om met *Wait For Me* door West-Afrika te touren. Natuurlijk is dit geen politieke ontmoeting, maar met een dialoog als deze, zo puur, gooi je die lijn uit. Het is een eerlijke en gelijke transactie tussen twee culturen geworden. Tussen de lijnen van de teksten lees je de economische en politieke besognes. Je leest wat misgaat, wat niet werkt.’

‘Ik hou van mijn land, het is een mooi land met integere mensen. Ik heb niet de behoefte om er weg te gaan. Waarom zou ik? Ik geloof dat het kan: dat alle mensen op een moment dagelijks brood op de tafel zullen krijgen. Het klinkt banaal, maar voedsel is cruciaal voor geluk. Pas zodra je kan eten en gezond bent, kan je beginnen met de creatieve invulling van je leven. Je moet geen betonnen gebouw met drie verdiepingen optrekken om de rijkheid van het bestaan te kennen.’

Voor Diallo loopt spiritualiteit gelijk met de lijnen van het leven. ‘Het leven zelf is mijn gids en mijn inspiratiebron. In staat zijn om goed te leven volgens dat wat de dag brengt, dat is mijn streefdoel.’

Een interview door Tine Danckaers

ARTIESTEN

- Awa Démé** • zang
- Stef Kamil Carlens** • zang, resophonic gitaar, blues harp
- Mamadou Diabaté Kibié** • balafoon
- Kapinga Gysel** • glockenspiel, pump organ, backings
- Simon Pleysier** • Gibson SG, akoestische gitaar, banjo
- Amel Serra Garcia** • percussie
- Karen Willems** • cocktaildrums
- Christophe Albertijn** • bass gitaar

A NI BAARA

I left my my home and I left my family
Ik verliet mijn thuis en mijn familie
Went off to work in a foreign country
Om te gaan werken in een vreemd land
I been picking coffee beans for a long six years
Zes lange jaren plukte ik koffiebonen
Now I'm moving up north, man it won't be easy
Nu reis ik naar het noorden en het zal niet gemakkelijk zijn

A Ni Baara
Gefeliciteerd! U werk is goed gedaan!

Fasodennu
Kinderen van het vaderland

A Ni Baara
Gefeliciteerd! U werk is goed gedaan!

Ban ka fisa janfa ye he
De weigering strekt u meer tot eer dan het verraad
Ho ! ho ! yafa n ma
Oh, vergeef mij!

Some get lucky and some they venture
Sommigen hebben geluk en dringen door
Into the darkness of the northern countries
Tot in de duisternis van de noordelijke landen
Some make money and send it home to the family
Sommige verdienen geld en sturen het naar hun familie
Some get only trouble and misadventure
Sommige hebben slechts zorgen en ongeluk

A Ni Baara
Gefeliciteerd! U werk is goed gedaan!

Fasodennu
Kinderen van het vaderland

A Ni Baara
Gefeliciteerd! U werk is goed gedaan!

Ban ka fisa janfa ye he
De weigering strekt u meer tot eer dan het verraad
Ho ! ho ! yafa n ma
Oh, vergeef mij!

The beauty of a man is the work he can do
De schoonheid van een mens is zijn werk
But I been travelling so long I got holes in my shoes
Maar ik reis reeds zo lang en ik heb gaten in mijn schoenen
Not a penny in my pocket and a rumble in my tummy
Geen cent op zak en mijn buik rommelt
I'm feeling worn out and the future seems gloomy
Ik voel me uitgeblust en de toekomst lijkt somber

Tungan ka gwelen le mama!
Moeder, het avontuur valt zwaar
Tungan ka gwelen sa !
Het avontuur valt heel zwaar
Tungan lataga ka gwelen le papa!
Vader, op avontuur vertrekken valt me zeer zwaar
Tunga lataga man di deen bee ra!
Niet alle kinderen plukken de vruchten van het avontuur
He! Ho! sa va pa! ho!ho!

My daddy died young from working too hard
Mijn vader is vroeg gestorven door het harde werk
He was strong as an ox and fed 12 sons and daughters
Hij was zo sterk als een os en voedde 12 zonen en dochters
He moved here fleeing from hunger and war
Hij is hierheen verhuist op vlucht voor honger en oorlog
He had a sparkle in his eyes and his hands full of scars
Hij had licht in zijn ogen en vele littekens op zijn handen

Tungan ka gwelen le mama!
Moeder, het avontuur valt zwaar
Tungan ka gwelen sa !
Het avontuur valt heel zwaar
Tungan lataga ka gwelen le papa!
Vader, op avontuur vertrekken valt me zeer zwaar
Tunga lataga man di deen bee ra!
Niet alle kinderen plukken de vruchten van het avontuur
He! Ho! sa va pa! ho!ho!

He!he! soriwo!
Roep om aandacht
Nne be jigi le barikala
Ik respecteer de hoop
N be kanu barika la
Ik respecteer de liefde
Kanu mogo man ca tugunin he!
Mensen die liefde in zich dragen zijn schaars
Ladiriya mogo lu dogoyara
Eerlijke mensen zijn in de minderheid
Nne be jigi le barikala
Ik respecteer de hoop
Nne be bonùe barikala he ! he !
Ik respecteer de eer

My mamma is an old woman but she's still working on the field
Mijn moeder is een oude vrouw maar ze werkt nog op het veld
She got sick many times but every time she healed
Vaak werd ze ziek maar steeds genas ze
I think of her at home cooking sauce on the fire
In mijn gedachten zie ik haar thuis saus koken op het vuur
Me and my brothers with sticks and motorbike tires
Terwijl ik en mijn broers met stokken en oude motorfietsbanden spelen

He!he! soriwo!
Roep om aandacht
Nne be kanu barikala
Ik respecteer de liefde
N be jigi le barika da
Ik respecteer de hoop
Jigiyamogow man ca
Mensen die je kan vertrouwen zijn schaars
Konfyansimogolu dogoyara
Mensen die je kan vertrouwen zijn er minder en minder
Nantanmogo la (ka) jeli t'i diya
De griot van een gulzig iemand vind geen voldoening
Nne be bonùe barikala
Ik respecteer de eer
Nne be jigi le barikala, he ! he !
Ik respecteer de hoop van mijn medemens

Now I finally found work doing a dangerous job
Ik heb nu eindelijk werk gevonden maar het is gevaarlijk
Slaving long days in the stink and the throb
Als slaven doen we lange dagen in de stank en het lawaai
We're working 12 hours a day and they're paying Low wages
We werken 12 uur per dag en we verdienen weinig
My partner's really ill I hope it ain't contagious
Mijn kameraad is heel ziek, ik hoop dat het niet besmettelijk is

In the heart of my country is a time bomb ticking
In het hart van mijn land tikt er een tijdbom
People been hungry for too long and it's the leaders they're sick off
Te lang al hebben de mensen honger en ze hebben genoeg van de leiders
They're marching for change in villages and cities
Ze komen op straat in de dorpen en de steden en eisen verandering
Seems like there's no way back, they are determined and gritty
Het lijkt dat het onomkeerbaar is, ze zijn vastberaden

A Ni Baara
Gefeliciteerd! U werk is goed gedaan!
Fasodennu
Kinderen van het vaderland
A Ni Baara
Gefeliciteerd! U werk is goed gedaan!
Ban ka fisa janfa ye he
De weigering strekt u meer tot eer dan het verraad
Ho ! ho ! yafa n ma
Oh, vergeef mij!

PERSCITATEN

“Wat het project duidelijk maakt, is hoeveel verschillende culturen elkaar te bieden hebben als men echt in dialoog gaat. Dat de Mandingmuziek voor Carlens en de zijnen een grote inspiratiebron vormde, is van meet af aan evident, maar interessanter nog is wat er met de Afrikaanse muziek gebeurt als je haar niet vanuit het eigen circulaire perspectief maar met de lineaire blik van een westerling benadert. Traditionele Mandingliederen met hun repetitieve structuur veranderden dankzij de Zita Swoonbehandeling in nauwgezet uitgewerkte, pakkende popsongs met kop en staart.”

**** *De Volkskrant* - Menno Pot

“In een zin: Een concert dat, ondanks de vaak ernstige inhoud van de songs, bruijste van vitaliteit en levensvreugde, en benadrukte dat muziek alle culturele en taalkundige kloven overbrugt. *Wait For Me* was in alle opzichten een voltreffer: een organisch project met inhoudelijke diepgang, waarmee Stef Kamil Carlens eens te meer aangeeft dat hij de artistieke uitdaging blijft opzoeken ... en is het resultaat van een warmhartige dialoog tussen twee culturen, een creatieve alliantie gebaseerd op wederzijds respect.

Tijdens de instrumentale openers viel meteen op hoe vanzelfsprekend het circulaire spel van de Afrikaan versmolt met de nog steeds herkenbare Zitasound. De muziek vertoonde een natuurlijke flow, gaf blijk van veerkracht en vitaliteit. Want ook al handelden de songs niet zelden over ernstige maatschappelijke, ecologische of morele problemen, uit de positieve vibes viel dat geenszins af te leiden.

Vanaf het swingende ‘Sababou’ stapte ook zangeres Awa Démé, gekleed in een traditioneel gewaad en met een stem als een klok, het podium op. Ze wisselde haar vocale bijdragen, in haar eigen taal, af met Carlens’ Engelstalige zanglijnen.”

Knack Focus - Dirk Steenhaut

“Westerse en Afrikaanse muziek samenbrengen: het is geen eenvoudige klus. Maar Zita Swoon Group doet het met verve.

Het resultaat staat als een huis. Op het podium geen massa muzikanten, maar vijf Belgen en twee Afrikanen, de balafoonspeler Mamadou Diabate en de zangeres Awa Démé. Op het programma enkel nieuw werk, gezongen in het Engels en in lokale talen uit Burkina Faso. De songs worden steeds inhoudelijk kort voorgesteld. Je voelt dat deze niet evidente cross-over intens voorbereid en doordacht werd, en afgewerkt is.”

**** *De Standaard* - Peter Vantghem

“Een concert als een zonsopgang.

Het was mooi om zien hoe aandachtig het publiek anderhalf uur bleef luisteren. Terwijl het collectief naar een climax werkte, nam ook de begeestering in de zaal toe en klonk het applaus alomst stormachtiger.

Carlens opende het concert met zijn pedal steel-gitaar en stelde een eerste gast voor uit de “andere wereld” die hij ontdekt had. Mamadou Diabaté is een grootmeester op de balafoon (een Afrikaanse variant van de xylofoon), verankerd in de traditionele mandingo-muziek van West-Afrika. Tussen de twee ontspon zich meteen een subtiele dynamiek, die helemaal openbloede toen ook zangeres Awa Démé het kleurrijke gezelschap verwoegde. Met haar hese, schreeuwerige stem stond ze predikend op het podium en bezong ze haar vaderland, herwonen liefdes en de ondoorgrondelijkheid van god.

Stef Kamil vulde die traditionele woordkunst aan met Engelse teksten. Een herinterpretatie zoals enkel hij dat kan: peinzend, ietwat klagerig. Het ritme varieerde telkens weer van dansend en stormachtig naar rustig en kalm.”

**** *DeMorgen.be* - Wim Wilri

WERELDCULTURENCEENTRUM ZUIDERPERSHUIS VZW

Wereldculturencentrum Zuiderpershuis vzw is een kunstencentrum met scherp intercultureel profiel. Culturele uitwisseling met artiesten en kunstenaars uit verschillende continenten via artists -in-residence en creatie-opdrachten is belangrijk voor ons. Toen Stef Kamil Carlens meer dan twee jaar geleden accepteerde om een samenwerking met ons huis aan te gaan omwille van onze rijke ervaring met vooral West-Afrika, was dit een belangrijk moment. Stef Kamil stelde “Als ik het doe, wil ik het heel goed doen”.

En zo was de start van een lang en boeiend parcours genomen. Stef Kamil werkte met oneindig veel inzet, nieuwsgierigheid,geduld, begrip aan *Wait For Me*. Ook voor Mamadou Diabaté Kibié en Awa Demé was het vanuit hun orale traditie niet evident om aan de hoog professionele eisen van Stef Kamil en de Zita Swoon Group te voldoen.

Mamadou die we al jaren volgen als begaafd muzikant zei me tientallen keren: “Stef Kamil c’est un grand, vraiment c’est un grand.”

Zelf konden we meemaken hoe Stef Kamil met niet-aflatende gedrevenheid met de andere muzikanten en zangers bouwde aan een project met nu 18 nieuwe songs. Een project waar binnen het collectief gegeven de artiesten hun eigenheid bewaren en hun plek hebben.

Voor het Wereldculturencentrum Zuiderpershuis is *Wait For Me* een statement van een groot en veelzijdig artiest met een groot hart voor de wereld.

Tekst van Dora Mols directeur Wereldculturencentrum Zuiderpershuis

Het WCC Zuiderpershuis werkt met steun van het Agentschap Kunsten en Erfgoed van de Vlaamse gemeenschap, de provincie Antwerpen en de stad Antwerpen. www.zuiderpershuis.be

WOLVIN VZW EN ZITA SWOON GROUP

De Vzw Wolvin begon in de jaren ‘90 als juridisch kader voor de artistieke activiteiten van de groep. De focus ligt op de bescherming van de status van de betrokken kunstenaars en de organisatie ondersteunt alle aspecten van de podiumactiviteiten zowel in het thuisland als daarbuiten.

Dankzij de werking van de vzw Wolvin heeft de Zita Swoon Group onder de artistieke leiding van Stef Kamil Carlens zich in de afgelopen jaren ontwikkeld als een gezelschap en een collectief die trouw blijven aan hun artistieke drijfkracht.

Dit resulteerde in experimenten met verschillende instrumenten, diverse ensceneringen, samenwerkingsverbanden en fusies met andere kunstvormen. Samen maken ze dan telkens een nieuw laboratorium voor hybride performances. In datzelfde laboratorium zien ook nieuwe songs het daglicht.

“Ik voel de behoefte om dieper in te zoomen op verschillende aspecten van ons werk: experiment, melodie-harmonie, beweging en ritme. Met Zita Swoon Group wil ik muziek brengen die perfect in balans is met zichzelf. De keuze van de instrumenten en versterkers is belangrijker. Hoe het moet klinken in de concertzaal ook.” zegt Stef Kamil Carlens over zijn nieuwste laboratorium. De kunstenorganisatie is steeds in beweging dankzij het werk van een klein team.

De Vzw Wolvin is ondersteund door het Agentschap Kunsten en Erfgoed van de Vlaamse gemeenschap en gesponsord door de web architecten Edge in het onderhoud van de website. www.zitaswoongroup.be

